

Morten Lange: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for dette særdeles tilfredsstillende svar. Det harmonerer temmelig dårligt med de oplysninger, der har været fremme i pressen; men når sandheden er bedre end det, der står i pressen, er der jo ingen grund til at være særlig sørgmodigt stemt. Det forekommer mig, at hvis forholdene — og det har jeg ingen grund til at betvivle — ligger som oplyst af den højtærede minister, kan man kun skyde på domstolene, hvis man vil have yderligere adgang til at benytte sig af pornografi.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Morten Lange* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren træffe foranstaltninger til snarlig genindførelse af afkortet lørdagsundervisning i skolen?“

Morten Lange: Tidligt på sommeren opstod der formodning om, at den overordentlig populære afkortning af lørdagstimerne, som i hvert fald i København havde fået en betydelig udbredelse, ikke ville kunne opretholdes efter sommerferien på grund af en konflikt, der var opstået mellem ministerens fortolkning af lærernes arbejdspligt og den fortolkning, som havde ligget til grund ved indførelsen af den afkortede lørdagsundervisning, det såkaldte minutcirkulære.

Det forekommer mig, uden at jeg skal gå ind i alle disse detaljer, at man herigennem har fået en affære frem, som har bragt skolen i nogen grad i modsætning til den tilpasning til hjem, familie, arbejdsmarked o.s.v., som må være særdeles ønskelig og nødvendig, og det er en sag, som jeg er bange for i virkeligheden forhaler en udvikling, som vi i høj grad må regne med skal fremmes, nemlig udviklingen frem imod, at lørdag bliver skolefridag i det hele taget i lighed med, hvad der i større og større grad sker i det almindelige erhvervs-liv.

Men som sagt, hele dette spørgsmål er naturligvis overordentlig kompliceret og vil kræve omhyggelige overvejelser; men i det rent konkret foreliggende forekommer det mig, at det er unødvendig stift, når ministeren ved en konflikt med lærerorganisa-

tionerne om en fortolkning er kommet til at ramme børnene og hjemmene ved at få genindført den lange lørdagsundervisning. For at sige det lidt pudsigt: det er da lidt urimeligt, at eleverne skal have kollektiv eftersidning om lørdagen, fordi ministeren og lærerne er uenige.

Det er selvfølgelig diskutabelt, hvorledes man vil finde frem til en løsning på problemet; man kan gå flere forskellige veje; men det, jeg gerne vil have den højtærede minister til at give udtryk for her, er, at man meget hurtigt må søge frem til en ordning, så den afkortede lørdagsundervisning kan genindføres. Det er urimeligt, hvis elever og hjem skal undgælde for en sådan konfliktsituation ud over en ganske kort periode.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne først sige til det ærede medlem, at jeg jo ikke kan være enig med ham i, at det kan være nogen form for straf at gå i skole. Jeg fik det indtryk, at det ærede medlem måske kunne have den opfattelse.

Det ærede medlems spørgsmål synes stillet ud fra den forudsætning, at det er undervisningsministeriet, som i enkeltheder bestemmer, hvorledes undervisningen skal tilrettelægges ved de enkelte skoler og skolevæsnere. Dette er ikke tilfældet. For det langt overvejende antal af skoler, folkeskolerne, findes bestemmelserne om, hvorledes undervisningen skal tilrettelægges, i en undervisningsplan for hver enkelt skole eller kommune, og i denne undervisningsplan, der udarbejdes af de lokale kommunale myndigheder, lærerråd, skolenævn, skolekommissioner og kommunalbestyrelser og stadfæstes af undervisningsministeriet eller amtsskoleinspektionen, fastsættes bl. a. skolegangens nærmere ordning på de forskellige ugedage. Det er altså ganske afhængigt af de lokale skolemyndigheder, om der ved en kommunes skoler skal indføres kortere skolegang om lørdagen end på ugens andre dage.

Undervisningsministeriet har i de senere år i mange tilfælde stadfæstet bestemmelser i undervisningsplaner om kortere skolegang om lørdagen. Den afkortede skoletid om lørdagen gennemføres i de fleste tilfælde ved, at skoletimerne om lørdagen